

РЕШЕНИЕ

№ 2349

гр. София, 11.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 12.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **37** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК във връзка с чл.268 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение № ПО-167/30.10.2020г. на директора на ТД на НАП-С., с което е оставена без уважение като неоснователна жалба срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) изх. № С-200022-023-00032608/30.10.2020г.

Жалбоподателят в жалбата и писмени бележки поддържа доводи за неправилност и незаконосъобразност на решението и постановлението. Позовава се на решение на АССГ № 5256 по дело № 4096/2020г., с което е отменено предишно решение на Директора на ТД на НАП-С. и което е във връзка със същото ревизионно производство. Претендира разноски за внесена държавна такса.

Ответникът, представляван от юрисконсулт Н. в съдебно заседание и писмени бележки, изразява становище съдът да оставите без уважение като неоснователна и недоказана жалбата. Счита, че решението е правилно и законосъобразно. По категоричен начин била доказана обезпечителната нужда за налагане на тези обезпечения. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 500лв.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, приема за установено следното:

От фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22220420000602-020-001/03.02.2020 г.

е възложена ревизия на [фирма] за установяване на задължения за корпоративен данък за периода от 01.01.2014 година до 31.12.2019 г. Впоследствие ЗВР е изменяна със заповеди за изменение на ЗВР, като срокът на ревизията е продължен до 04.01.2021г.

По искане на орган по приходите от ревизиращия екип до публичен изпълнител при ТД на НАП-С. е издадено ПНОМ изх. № С-200022-023-0000398/06.02.2020г., което при обжалването му е отменено с Решение № 5256 от 09.10.2020г. на 9 състав, АССГ. С ПНОМ с изх.№ С200022-024-0036044/06.11.2020г. са отменени наложените с ПНОМ изх. № С-200022-023-0000398/06.02.2020г. обезпечителни мерки.

Последвало е ново искане от ръководителя на ревизиращия екип № Р-22220420000602/28.10.2020г. до публичния изпълнител за предварително обезпечаване на предполагаеми задължения, установявани в хода на ревизията в размер общо главница и лихви в размер на 981 807, 95 лв. Мотивите на искането са, че в хода на ревизията, от страна на ревизиращият екип е установено, че в подадените ГДД по чл.92 от ЗКПО за 2014г., 2015г., 2016г., 2017г. и 2018г., ревизираното лице е декларирало намаления на счетоводния финансов резултат, представляващи общ размер на счетоводните приходи от взаимоотношения със свързани лица, по отношение на които не са представени документи, удостоверяващи законосъобразността на декларираното намаление на счетоводния финансов резултат за ревизирания период.

Въз основа на искането от главен публичен изпълнител при ТД на НАП- С. е издадено ПНПОМ, изх. № С-200022-023-00032608/30.10.2020г. за обезпечаване на бъдещо публично вземане в размер на 981 807, 95 лв. в това число главница и лихви, с налагане на запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, находящи се [фирма] и [фирма] и забрана разпореждането със запорираното имущество.

Постановлението е обжалвано пред директора на ТД на НАП-С. срещу ПНОМ, а последният с обжалваното Решение № ПО-167/23.11.2020 г. е оставил жалбата без уважение, като неоснователна.

В хода на съдебното производство е представено определение № 1073/12.02.2021г. на АССГ по адм.дело № 1343/2021г., с което на основание чл.121, ал.5 от ДОПК е продължен срока на наложените спрямо [фирма] с ПНПОМ изх. № С-200022-023-00032608/30.10.2020г. до приключване на ревизионното производство по ЗВР № Р-22220420000602-020-001/03.02.2020 г.

От правна страна:

Съдът намира жалбата за допустима – подадена по реда и на основание чл.197, ал.2 ДОПК, срещу подлежащото на съдебно обжалване решение на директор на съответната ТД на НАП, постановено при обжалване по административен ред на постановление за налагане на обезпечителни мерки; в 7 дневния срок от връчване на решението, от надлежна страна, адресат на обезпечителните мерки.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

При служебната проверка на обжалвания акт, дължима от съда на основание чл.160, ал.2 от ДОПК вр. с чл.144, ал.2 от ДОПК съдът намира, че обжалваното Решение на Директора на ТД на НАП – С. е издадено от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия по чл.197, ал.1 ДОПК. Издадено е в съответната форма. Спазени са процесуалните разпоредби по издаването му и не са допуснати съществени нарушения, обосноваващи основание за незаконосъобразност и обявяване на нищожност. Същото се отнася и до контролирания с обжалваното решение акт –

потвърденото постановление за налагане на обезпечителни мерки.

Що се отнася до спазването на материалноправните разпоредби: По материалната законосъобразност на оспорваните актове съдът намира следното:

Контролът на съда върху наложени обезпечителни мерки в производство по чл.197, ал.3 от ДОПК обхваща три хипотези на отмяна на обезпечителната мярка: 1) Когато длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, в която не попада случая, тъй като жалбоподателят не представя такова обезпечение; 2) Ако не съществува изпълнително основание, в случая също неприложимо, доколкото предстои издаване на ревизионния акт, мярката е предварителна или 3) Ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5, в която хипотеза попада разглеждания случай.

Ето защо съдът преценява дали при налагане на предварителните обезпечителни мерки са спазени изискванията по чл.121 и чл.195, ал.5 от ДОПК.

Разпоредбата на чл. 121, ал.1 от ДОПК предвижда, че в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Допълнително изискване на чл.121, ал.3 от ДОПК вече не към основанието, а към вида на конкретните мерки, е да се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето, като ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от ревизираното лице дейност.

Тоест изследват се следните предпоставки:

1) Ход на ревизия или издаване на РА: Безспорно се установява в случая, че публичният изпълнител е поискал мерките в хода на ревизия спрямо дружеството жалбоподател.

2) Мотивирано искане на публичен изпълнител: В случая е налице такова мотивирано искане на публичния изпълнител. Мотивите на същото са базирани от една страна на анализ на подадени за съответните ГДД по чл.92 от ЗКПО относно декларираните намаления на счетоводния финансов резултат със съответния резултат, вписани в клетка – Други намаления на счетоводния финансов резултат, представляващи общ размер на счетоводните приходи от взаимоотношения със свързани лица, като към момента на искането се сочи, че не са представени документи, удостоверяващи законосъобразността на декларираното намаление на счетоводния финансов резултат за ревизирания период, което е в контекста на ревизия, възложена за определяне на задължения по ЗКПО. От друга страна органът е констатирал, че дружеството няма задължения, но и няма данни за притежавани от ревизираното лице недвижими имоти и МПС към датата на искането, като очакваният размер на предполагаемите задължения по това производство е главница корпоративен данък 778170, 38 лв. и лихва 203637, 55 лв. или 981807, 93 лв., тоест липса на имущество у ревизираното лице, което да обезпечи тези предполагаеми задължения. Спазено е изискването на чл.195, ал.7 от ДОПК за съответствие между обезпечение и обезпечителна нужда. Наложено обезпечението е в размер на установеното задължение. При предполагаемо задължение от 981807, 93 лв. лв. съответно му е обезпечение чрез

запор върху върху банкови сметки в размер на 981807, 93 лв.

Предвид изложеното неоснователни са доводите на жалбоподателя във връзка с това, че не е съществувало основание за налагане на ПНОМ, тъй като не са налице установяваните задължения. Дали предполагаемите задължения са законосъобразно установявани в размера и основанието, сочени от ревизиращите органи, не е предмет на преценка при налагане на ПОМ от публичния изпълнител. При налагане на обезпечителните мерки публичният изпълнител не преценява по същество мотивите на ревизиращия орган относно основанието и предполагаемия размер на задълженията. В случая установяваните задължения по ЗКПО са обосновани с данни от ГДД. Преценката за законосъобразност на установяваните задължения по ЗКПО е въпрос, който ще се реши в производството по обжалване на РА, ако такъв бъде издаден. Ето защо преценката за условията да се предприеме предварително обезпечение в хода на ревизия не включва преценка за законосъобразно определяне на обезпечаваното задължение, а само неговото обосноваване като основание и размер и неговото съответствие на обезпечителната нужда. Видно от установеното по делото предположението на ревизиращия орган в искането му е било обосновано с първоначалните данни на ревизията и в този смисъл към момента на отправянето му до публичния изпълнител, съответно издаването на ПОМ това искане е било мотивирано и е изпълвало предпоставката на чл.121, ал.1 от ДОПК към предварителното обезпечаване на задължения в хода на ревизия.

Предвид горното неоснователни са доводите в жалбата, че ПНПОМ и потвърждаващото го решение са немотивирани и необосновани с оглед това как са формирани предполагаемите задължения по основание и размер, което нарушавало правото на защита. По повод възражението на жалбоподателя, че са представени всички изискани документи, поискани му при ревизията и от тях се установявала законосъобразност на декларираните намаления на счетоводния финансов резултат, то това е въпрос, който ще се реши при издаване на РД и РА и евентуално при обжалването на РА, а преценката за законосъобразно формиране на предполагаемите задължения въз основа на доказателствата от ревизията не е преценка на публичния изпълнител при налагане на ПОМ, а на ревизиращия екип, на решаващия орган, на съда при обжалване на акта, приключващ ревизията. По отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган. В настоящия случай, след като е взел предвид размера на предполагаемото публично вземане, посочен от органа по приходите, публичният изпълнител е постановил оспорената обезпечителна мярка, като наложеният заповор върху наличните и постъпващи суми по банковата сметка на дружеството в две ТБ съответства на предполагаемия размер на бъдещите публични задължения.

3) Цел на мерките - наличните по делото доказателства потвърждават, че е спазена предвидената от чл. 121, ал.1 от ДОПК цел – да се предотврати извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Изпълнението на едно публично задължение ще е невъзможно, когато ревизираното лице към датата на изпълнението не разполага с достатъчно средства, за да го изпълни, защото изначално няма имущество в подходящи размери или вследствие на отчуждаване, не разполага с такова. Изпълнението на публичното задължение ще е сериозно затруднено, ако макар

стойността на годните за разпореждане активи на длъжника да покрива размера на очакваните задължения, видът им или правното им положение е такова, че не позволява тяхното бързо и ефективно осребряване. В конкретния случай по първоначални данни на публичния изпълнител жалбоподателят няма активи и имущество, които да покрият задълженията в пълния им предполагаем размер. Тази констатация подлежи на оборване в производство по чл.199 и чл.208 от ДОПК. Включително и в настоящото производство не се представиха доказателства, че дружеството разполага с активи и имущество, които да обезпечат предполагаемото задължение вместо банковите му сметки, запорът на които е наложен като единствено възможно обезпечение в хода на ревизията. Следователно не е оборена констатацията на органите по приходите за липса към съответния момент на данни за годно за обезпечение имущество, което да обоснове други обезпечителни мерки.

4) Невъзпрепятстване сериозно/неспиране на дейността на ревизираното лице чрез обезпечителните мерки: Съдът намира, че видът и размерът на наложените обезпечителни мерки и конкретно оспорваната – запор на банкови сметки до определен, съответен на обезпечителната нужда размер, не води до сериозно препятстване на дейността на ревизираното дружество при липсата на доказване на обратното по делото и наличието на правна възможност за разрешаване на неотложни плащания. На основание чл. 229, ал. 1 от ДОПК дружеството може да поиска от публичния изпълнител част от постъпилите или постъпващите суми по сметка на длъжника да се оставят на негово временно разпореждане за неотложни плащания във връзка с дейността му и по този начин да се постигне целеният от обезпечението ефект, без да се препятства и/или спира дейността на дружеството.

По отношение на основното възражение, че съдът вече е отменил запор на банкови сметки по отношение на същото ревизионно производство, следва да се има предвид, че в случая се касае за ново ПНПОМ, което е мотивирано със собствени доводи в ново искане на публичния изпълнител, касае друг, намален размер на предполагаемото задължение, и решението на АССГ не простира силата на пресъдено нещо и спрямо него, а е по отношение на предходното постановление и констатациите в него.

С оглед изложените съображения съдът намира, че наложените с процесното ПНПОМ и потвърдени с решението на директора на ТД на НАП-С. предварителни обезпечителни мерки са законосъобразно предприети, което води до краен резултат отхвърляне на жалбата.

При този изход на делото, с оглед направеното искане от страна на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, съдът присъжда такова на основание чл.161, ал. 1 от ДОПК в размер от 200 лв. съгласно чл.10, т.4 във връзка с §1 от ДР на Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК и чл. 172, ал.2, предл. последно от АПК, Административен съд София-град, I-во отделение, 6 състав

РЕШИ :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение № ПО-167/30.10.2020г. на директора на ТД на НАП-С., с което е оставена без уважение като неоснователна жалба срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С-200022-023-00032608/30.10.2020г.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на ТД на НАП - С. сумата от 200 лв.
(двеста лева), представляваща разноси за съдебното производство.
РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване съгласно чл.197, ал.4 от ДОПК.

СЪДИЯ: